

p. 484 c. εἰς γὰρ καὶ πάνυ εὐφυῆς ἦ.

- 14 ταῦτα πάντα οὐκ εἰς τὸν Σωκράτη ἀποτεινόμενος λέγει ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν αὐτὰ φέρει, ἵνα μὴ φησιν λυπήσῃ αὐτόν.

p. 484 d. καὶ τὴν ἡδονὴν τε.

- 15 καὶ ἀληθεύει καὶ ψεύδεται· ἡδονὰς μὲν γὰρ τὰς κατ' αὐτόν λέγων ἀληθεύει, τῶν γὰρ τοιούτων κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀπειρος ἢ φιλοσοφία, τῶν δὲ θείων καὶ πρὸς ἀρετὴν ἀγουσῶν μάλιστα πάντων ἔμπειρός ἐστιν.

p. 484 d. καταγέλαστοι γίνονται.

- 16 καὶ γὰρ θέλουσιν ὑπὸ τῶν ἀνοήτων καταγελασθῆναι οὕτω γ' οὖν καὶ ὁ Θαλῆς περιπατῶν καὶ τὸν νοῦν εἰς τὸν οὐρανὸν ἔχων καὶ ἀστρονομῶν εἰς τέλμα ἐνέπεσεν καὶ φησιν αὐτῷ Θρηῖσσα γυνή, ὅτι οὗτος τὰ κατὰ γῆν οὐκ οἶδεν καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς θέλει εἰδέναι· δεῖ τοίνυν τῶν τοιούτων ἀμελεῖν κἂν κατὰ κόρησιν πατάξωσιν ἡμᾶς, πρὸς δὲ τὸ θεῖον ἀνατείνειν ἑαυτούς.

p. 485 b. καὶ ἐλευθέριον.

- 17 ἐλευθέριον, ἐπειδὴ τὸ κατὰ φύσιν αὐτῷ ποιεῖ, τὸ δὲ κατὰ φύσιν καλόν, τὸ δὲ καλὸν ἐλευθέριον.

p. 485 d. φεύγοντι τὰ μέσα τῆς πόλεως.

- 18 καὶ φεύγει καὶ οὐ φεύγει ὁ φιλόσοφος· ὁ μὲν οὖν θεωρητικὸς ἀεὶ φεύγει πρὸς τὸ θεῖον ὁρῶν, ὁ δὲ πολιτικός, εἰς ἀξίους ἔχῃ πολίτας, μένει καὶ ῥυθμίζει αὐτούς· εἰ δὲ μὴ ᾧσιν ἄξιοι κατὰ ἀλήθειαν ἀναχωρεῖ καὶ τειχίον ἑαυτῷ ποιήσας καθέξεται φεύγων τὴν τρικυμίαν τῆς πόλεως· οὕτω γ' οὖν καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων ἐποίησαν· μέγας τοίνυν Σωκράτης γέγονεν οὕτως ὡς καὶ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα μαρτυρῆσαι αὐτῷ.

11 cf. Plat. Theaet. 174 a   25 cf. Plat. Euthyd. 293 a

11 mg. ση. τὰ περὶ Θαλοῦ καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν τοῖς ὄμμασιν διαθρῶν ἐμπέπτωκε τέλματι, καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ πτώσει αὐτοῦ τῆς γυναικὸς λόγου

4 τὴν ἡδονὴν **M** τῶν ἡδονῶν codd. Plat.